

Sygnatura akt I C 113/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

J., dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jaworze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Dorota Bargiel-Malachowska**

Protokolant: sekr. sądowy Klaudia Piotrowska-Król

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r. w Jaworze

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko Z. S.

- roszczenia z umów bankowych innych

o ddala powództwo.

Sygn. akt I C 113/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. domagała się zasądzenia od pozwanego Z. S. kwoty 50.821,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazała, że w dniu 5 listopada 2009r. Z. S. zawarł umowę bankową z (...) Bankiem (...) S.A. Pozwany nie wywiązał się z przedmiotowej umowy wobec czego niespłacona kwota stała się wymagalna. W dniu 08 lipca 2015 roku na podstawie umowy cesji strona powodowa wstąpiła w prawa niezaspokojonego wierzyciela (...) Banku (...) S.A.

W odpowiedzi na pozew Z. S. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł zarzut przedawnienia. Podał, że do dnia 2016r. nie został wobec niego wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny, ani nie toczyło się postępowanie sądowe w sprawie zadłużenia. Nadto zarzucił, że strona powodowa nie przedłożyła dokumentów potwierdzających datę wymagalności roszczenia.

Pismem procesowym z dnia 10 marca 2016 roku strona powodowa podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko. W uzasadnieniu wyjaśniała, że wobec pozwanego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia dochodzonego obecnie roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 5 listopada 2009r. Z. S. zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną umowę pożyczki na kwotę 51.500 złotych. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty zadłużenia w 60 ratach. Termin spłaty pierwszej raty przypadał na dzień 10 grudnia 2009r., ostatniej zaś dzień 10 listopada 2014r.

Dowód:

- umowa pożyczki k – 29 - 34.

Z. S. nie spłacił pożyczki.

Dowód: -okoliczność bezsporna.

W dniu 30 maja 2012 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny numer (...) przeciwko Z. S..

Dowód:

- akta Sądu Rejonowego w Jaworze o sygn. I Co 612/12 k - 5.

W dniu 25 czerwca 2012 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Jaworze o nadanie klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 30 maja 2012 roku.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt I Co 612/12 Sąd Rejonowy w Jaworze nadał klauzulę wykonalności wskazanemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko Z. S.. Tytuł wykonawczy wydano w dniu 27 czerwca 2012 roku.

Dowód:

- akta Sądu Rejonowego w Jaworze o sygn. I Co 612/12 k - 13.

W dniu 24 lipca 2012 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Legnicy C. W. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu egzekucyjnego - bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...)2012 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte i zarejestrowane pod sygn. akt KM 2153/12. Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Legnicy C. W. przekazał sprawę o sygnaturze akt KM 2153/12 Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Jaworze K. R., który kontynuował postępowanie egzekucyjne przeciwko Z. S. pod sygnaturą akt KM 745/12.

Dowód:

- akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworze K. R. o sygn. KM 745/12 .

W dniu 08 lipca 2015 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. i Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. zawarli umowę mocą której (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. zbył na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wierzytelności, które szczegółowo wskazane miały zostać w załączniku do umowy, stanowiącym jej integralną część. Jedną z wierzytelności była wierzytelność wobec Z. S. wynikająca z umowy pożyczki z dnia 5 listopada 2009r.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 8 – 12.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2015 roku wierzyciel (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpił o umorzenie postępowania egzekucyjnego w związku z zawarciem umowy przelewu wierzytelności z dnia 08 lipca 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 10 września 2015 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jaworze K. R. umorzył postępowanie egzekucyjne o sygnaturze akt KM 745/12 w zakresie kwot należnych wierzycielowi. Postanowił natomiast prowadzić postępowanie egzekucyjne w zakresie kosztów powstałych w toku egzekucji.

Dowód:

- akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaworze K. R. o sygn. KM 745/12,
- postanowienie o umorzeniu z 10.09.2015r. KM 745/12.

Pismem z dnia 28 stycznia 2016 roku Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. zawiadomił Z. S., że nabył wierzytelność wobec niego w kwocie 50.778,40 zł

Dowód:

- pismo z dnia 28.01.2016r. k – 13 – 14.

W dniu 4 lutego 2016r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego, w którym oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność wobec Z. S. wynikająca z umowy pożyczki z dnia 5 listopada 2009r. na kwotę łączną 50.821,194 zł, w tym należność główna 32.432,14 zł i odsetki w kwocie 18.389,80 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 04.02. (...) k – 7.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcia wymagała kwestia czy roszczenie objęte pozwem uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Niewątpliwie zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu jak i co do zasady wystąpienie do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji na podstawie tak powstałego tytułu wykonawczego przerywa bieg terminu przedawnienia.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż należność wynikająca z umowy pożyczki łączącej pierwotnego wierzyciela i pozwanego przedawniała się z upływem lat 3. Wymagalność każdej z rat następowała wraz z nadejściem terminu ich płatności. Termin płatności pierwszej raty przypadał na dzień 10 grudnia 2009r. Przy przyjęciu zatem wymagalności roszczenia objętego umową pożyczki najwcześniej z dniem 10 grudnia 2009r., uległoby ono przedawnieniu z dniem 11 grudnia 2012r. Bieg terminu przedawnienia o to roszczenie został jednak przerwany przez czynność wierzyciela. Jak wynika z akt sprawy w dniu 25 czerwca 2012r. pierwotny wierzyciel (...) Bank (...) S.A. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr (...) z dnia 30 maja 2012 roku wystawionemu wobec pozwanego. Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...) przerwało bieg przedawnienia, który został zawieszony do czasu uwzględnienia tego wniosku, tj. wydania tytułu wykonawczego, co nastąpiło w dniu 27 czerwca 2012r. Z tą też chwilą bieg przedawnienia zaczął biec na nowo. Mimo, iż w przeszłości istniały rozbieżności co do skutecznego przerwania biegu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, obecnie pogląd o tym, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia jest dominujący w judykaturze i zyskał powszechną aprobatę (por. wyrok SN z dnia 17.12.2004r. II CK 276/04; wyrok SN z dnia 12.01.2012r., II CSK 203/11; wyrok SN z 05.11.2004r. II CK 478/03; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 07.05.2014r. I ACa 1215/13). Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności stanowi przecież – poza przypadkami nadawania tej klauzuli z urzędu – *conditio sine qua non* zaspokojenia roszczenia. Do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem uprawniony nie może podjąć innej czynności mogącej też przerwać bieg przedawnienia. Stąd też złożenie tego wniosku nie tylko powoduje

przerwanie biegu przedawnienia, ale też jego zawieszenie aż do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem. (art. 124 § 2 k.c.).

Jak wynika z akt KM 745/12 w dniu 24 lipca 2012r. pierwotny wierzyciel (...) Bank (...) S.A. wystąpił w oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy z wnioskiem egzekucyjnym wobec pozwanego. W dniu 7 września 2015r. (...) Bank (...) S.A. złożył zaś wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, w związku z przelewem wierzytelności na rzecz strony powodowej. Postanowieniem z dnia 10 września 2015r. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne, co do należności objętych (...) nr (...) z dnia 30 maja 2012 roku wystawionym wobec pozwanego, a dochodzonych w ramach postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela. Mimo nie wskazania przez Komornika Sądowego wprost w postanowieniu o umorzeniu postępowania egzekucyjnego podstawy prawnej umorzenia, nie ma wątpliwości co do tego, że umorzenie postępowania nastąpiło w oparciu o przepis art. 825 pkt. 1 k.p.c. Umorzenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło na wniosek wierzyciela mimo braku wyegzekwowania roszczenia w całości, a brak jest jakiegokolwiek materiału pozwalającego uznać, że dalsza egzekucja byłaby nieskuteczna. Przeciwnie pozwany posiada majątek, z którego prowadzona była egzekucja od lat 3, w tym majątek nieruchomości, z którego prowadzona była licytacja. Za umorzeniem postępowania egzekucyjnego, co do należności należnych wierzycielowi w oparciu o przepis art. 825 pkt. 1 k.p.c. przemawia także fakt, że Komornik w zakresie kosztów powstałych w toku prowadzonej przez siebie egzekucji postanowił prowadzić dalej postępowanie. Po wtóre powód nawet nie podnosił twierdzeń tego rodzaju, że przyczyną złożenia przez pierwotnego wierzyciela wniosku o umorzenie postępowania była bezskuteczność egzekucji. Należy zatem przyjąć, że przyczyną złożenia przez pierwotnego wierzyciela wniosku o umorzenie egzekucji było zbycie wierzytelności będącej przedmiotem egzekucji w toku postępowania egzekucyjnego. Niewątpliwie bowiem przed umorzeniem egzekucji, co nastąpiło postanowieniem z dnia 10 września 2015r., doszło do zbycia wierzytelności umową z dnia 8 lipca 2015r.

W ocenie Sądu przerwanie biegu terminu przedawnienia poprzez złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji zostało zniweczone późniejszym umorzeniem postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela (art. 825 pkt. 1 k.p.c.).

Przepisy o postępowaniu egzekucyjnym nie zawierają normy prawnej, która by *expressis verbis* wskazywała, jakie skutki w zakresie prawa materialnego, w tym co do biegu przedawnienia, wywołuje bądź nie wywołuje umorzenie postępowania egzekucyjnego. Tym samym na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. odpowiednie zastosowanie znaleźć powinny przepisy o procesie. W analizowanej sprawie do umorzenia postępowania egzekucyjnego doszło na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. czyli na skutek wniosku pierwotnego wierzyciela (Banku). Co do zasady wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje poprzez złożenie wniosku egzekucyjnego do komornika sądowego, zaś wszczęcie procesu następuje poprzez złożenie pozwu. Pomiędzy wniesieniem pozwu i wnioskiem egzekucyjnym zachodzi zatem pewnego rodzaju podobieństwo. Zarówno złożenie pozwu jak i wniosku egzekucyjnego przerywa bieg przedawnienia. W obu przypadkach wola podmiotu wszczynającego postępowanie decyduje o jego zakończeniu. Wierzyciel (powód) cofając wniosek (pозew) poprzez czynność dyspozytywną rezygnuje z ochrony prawnej. Skoro więc rezultatem tej rezygnacji w przypadku cofnięcia pozwu jest zniweczenie skutków materialnoprawnych związanych z jego wniesieniem w myśl art. 203 § 2 k.p.c., brak jest podstaw jurystycznych do przyjęcia, że takich konsekwencji nie wywołuje analogiczna rezygnacja z dochodzenia wykonania zobowiązania poprzez cofnięcie wniosku egzekucyjnego. Formuła żądania umorzenia egzekucji podkreśla, że jedynym dysponentem postępowania egzekucyjnego jest wierzyciel i zawiera w sobie oświadczenie o cofnięciu wniosku egzekucyjnego. Nie może bowiem budzić wątpliwości, że ewentualne oświadczenie wierzyciela o cofnięciu wniosku egzekucyjnego, powinno zostać potraktowane jako wiążące żądanie umorzenia egzekucji i to niezależnie od stadium postępowania egzekucyjnego. Przewidziane w art. 203 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. zastrzeżenie ma na celu przede wszystkim zapobieżenie możliwości manipulowania przez powoda terminami przedawnienia roszczenia. Brak tego przepisu prowadziłby do tego, że powód mógłby wielokrotnie składać pozew i cofać go ze skutkiem przewidzianym w art. 123 § 1 pkt k.c. w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczenia. Racja przyjęcia takiego rozwiązania i dążność do przeciwstawienia się możliwym nadużyciom jest tym bardziej uzasadniona na gruncie postępowania egzekucyjnego, w którym chodzi o zastosowanie wobec dłużnika środków przymusu. Prowadzi to do wniosku, że w postępowaniu egzekucyjnym ma na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., odpowiednie zastosowanie art. 203 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., co oznacza, że umorzenie tego postępowania na

podstawie art. 825 pkt. 1 k.p.c. niweczy przerwę przedawnienia spowodowaną jego wszczęciem, jak to trafnie przyjął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2015r., III CZP 103/14 (por. także wyrok SN z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14, niepubl., , wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2010 roku, sygn. akt I ACa 100/10, LexOmega; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 roku, sygn. akt II CK 113/02, LexOmega).

Reasumując, w niniejszej sprawie do przerwanie biegu przedawnienia wskutek złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w stosunku do strony powodowej w zakresie dochodzonej przez niego obecnie wierzytelności nie doszło. Termin przedawnienia roszczenia głównego w wysokości 32.432,14 zł (objętego (...) i umową przelewu) dla strony powodowej wobec pozwanego zaczął biec od dnia wydania tytułu wykonawczego, tj. od dnia 27 czerwca 2012r. i upłynął z dniem 28 czerwca 2015r. W niniejszej sprawie pozew został złożony w dniu 8 lutego 2016r., a zatem już po upływie terminu przedawnienia roszczenia głównego.

W ocenie Sądu wraz z przedawnieniem należności głównej przedawnieniu uległy świadczenia uboczne w postaci odsetek wyliczonych na dzień 4 lutego 2016r. na kwotę 18.389,80 zł. Odsetki jako świadczenie okresowe przedawniają się co prawdaż każda z osobna po upływie 3 - letniego terminu liczonego od dnia wymagalności poszczególnej odsetki, przy czym roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04.). Przyjmując zatem, że należność główna przedawniła się z dniem 28 czerwca 2015r., to wraz z przedawnieniem należności głównej odsetki wyliczone przez pierwotnego wierzyciela jak i wyliczone po umowie cejsji przez stronę powodową do dnia 27 czerwca 2015r., przedawniły się z dniem 28 czerwca 2015r. Od dnia 28 czerwca 2015r. do dnia 4 lutego 2016r., tj. dnia wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu, odsetki zaś nie powinny były być już naliczane, albowiem z dniem 28 czerwca 2015r. świadczenie główne wskutek przedawnienia „wygasło”.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powództwo jako przedawnione zostało oddalone, o czym orzeczono w sentencji wyroku.